

BOSNA I HERCEGOVINA  
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE  
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON  
OPĆINSKI SUD U ZENICI  
Broj: 43 0 Ps 230250 23 Ps  
Zenica, 16.10.2024. godine

Općinski sud u Zenici, sudija Samra Spahić-Drino, u pravnoj stvari tužioca „SPORT PLUS“ d.o.o. Novi Travnik, ulica Stjepana Radića bb, Zenica, kojeg zastupa punomoćnik Čengiđ Samir, advokat iz Sarajeva, protiv tuženog Općina Kakanj, ulica Branilaca broj 1, Kakanj, kojeg zastupa zastupnica po zakonu V. A., općinski pravobranilac, radi isplate, v.s. 24.968,45 KM, nakon neposredne, usmene i glavne rasprave održane 06.09.2024. godine u prisustvu punomoćnika tužioca i zastupnice po zakonu tuženog, dana 16.10.2024. godine donio je:

#### P R E S U D U

Tuženi je dužan tužiocu isplati iznos od 24.968,45 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 16.7.2021. godine do isplate, kao i da mu nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 3.548,40 KM, u roku od 30 dana.

Odbija se tužilac sa zahtjevom da mu tuženi nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.342,57 KM.

Odbija se tuženi sa zahtjevom da mu tužilac nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 4.053,00 KM.

#### O b r a z l o ž e n j e

Tužilac je, putem punomoćnika, 22.5.2023. godine, podnio ovom sudu tužbu protiv tuženog radi isplate duga u iznosu od 24.968,45 KM, koja je uređena podneskom od 28.08.2023. godine. U tužbi je naveo da je Općinsko vijeće Općine Kakanj propisalo različitu visina komunalne takse na istaknutu firmu zavisno od djelatnosti kojom se bavi pravno lice, a tužilac je, na osnovu prijave nadležnog organa podnesene u njegovo ime, platio općinsku komunalnu taksu na istaknutu firmu za 2017 godinu. Dalje je naveo da je 21.4.2021. godine Ustavni sud FBiH donio presudu broj: U-5/20, koja je objavljena u Službenim novinama FBiH broj 54/21 od 9.7.2021. godine, kojom je utvrdio da je odredbe člana 4. tačka 4., 5., 6. i 7 Odluke o općinskim komunalnim taksama na istaknutu firmu („Sl. novine Općine Kakanj” broj 11/16, 3/17 i 3/20), na temelju kojih je odredbi tužiocu razrezana obaveza plaćanja komunalne naknade na istaknutu firmu za 2017. godinu, nisu u skladu sa Ustavom FBiH. Tužilac je 16.7.2021. godine u smislu člana 60. Poslovnika Ustavnog suda FBiH nadležnim organima podnio prijedlog za izmjenu konačnog pojedinačnog akta i zahtjev za povrat uplaćene takse na istaknutu firmu za 2017. i 2018. godinu. Pravni osnov za potraživanje iznosa plaćenih na ime komunalne takse na istaknutu firmu temelji se na članu 210. i 214. Zakona o obligacionim odnosima, jer je došlo do neosnovanog bogaćenja tuženog, je u skladu sa članom 60. Poslovnika Ustavnog suda FBiH svako kome je povrijeđeno pravo konačnim i pravomoćnim aktom donesenim na osnovu odredbi koje su prestale da važe temeljem odluke suda ima pravo tražiti izmjenu pojedinačnog akta i nadležno tijelo je dužno da ponovi postupak i uskladi akt sa Odlukom Ustavnog suda FBiH u roku od 90 dana, a ako nadležno tijelo to ne učini smatrat će se da takav akt nije ni donesen. Presudom Ustavnog suda br. U-20/22 od 27.6.2022. godine Ustavni sud FBiH je zauzeo jasan stav da u smislu člana 60. Pravilnika Ustavnog suda FBiH, svako kome je povrijeđeno pravo pojedinačnim aktom na temelju propisa kojeg je Ustavni sud FBiH proglasio neustavnim, a Odluka o neustavnosti je od strane Ustavnog suda FBiH donesena i objavljena nakon okončanja tog pojedinačnog postupka, ima pravo u propisanom roku tražiti izmjenu pojedinačnog akta, pa čak i u situacijama kada ne postoji više nikakav pravni lijek, a nadležno tijelo je dužno ponoviti postupak i postupiti u skladu sa presudom Ustavnog suda FBiH. Presudom Vrhovnog suda FBiH broj 25 0 Ps 054093 22 Rev od 21.3.2023. godine, revizioni sud potvrdio je presudu Kantonalnog suda u Odžaku broj 25 0 Ps 054093 22 Pž od 6.9.2022. godine i zauzeo pravno shvatanje da ukoliko nadležno

tijelo ne ponovi postupak u roku od 90 dana nakon podnošenja zahtjeva, a koji je stranka podnijela u zakonskom roku od dvije godine nakon objavljivanja presude Ustavnog suda FBiH u Službenim glasilima, pojedinačni akti kojima je povrijeđeno pravo pojedinca prestaju da važe u skladu sa članom 60. stav 2. Poslovnika Ustavnog suda FBiH, čime je otpao pravni osnov za naplatu iznosa koji se tužbom potražuje i koji je tuženi dužan vratiti u skladu sa čl. 210. stav 4. Zakona o obligacionim odnosima, a potvrđeno je pravno shvatanje nižestepenih sudova da su za rješavanje po predmetnoj pravnoj stvari stvarno nadležni redovni sudovi. Tužilac je predložio sud donese presudu kojom se obavezuje tuženi da mu isplati iznos od 24.968,45 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 16.07.2021. godine do isplate, te da mu nadoknadi troškove postupka u roku od 30 dana.

U odgovoru na tužbu od 27.9.2024. godine tuženi je izjavio da u cjelosti osporava osnovanost i visinu tužbenog zahtjeva, da je zahtjev neosnovan iz razloga što čl. 40. st. 1. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom FBiH jasno propisuje da usvojeni ili predloženi zakoni ili drugi propisi organa federalne, kantonalne ili općinske vlasti za koji Ustavni sud utvrdi da nije u skladu sa Ustavom neće se primjenjivati od dana objavljivanja presude Ustavnog suda u Službenim novinama Federacije BiH, što znači da odluka Ustavnog suda FBiH djeluje od momenta objavljivanja odluke u službenim novinama, odnosno to je djelovanje ex nunc, od sada pa dalje, pa je očigledno tužba neosnovana, zbog čega predlaže suda da je odbije kao neosnovanu i obaveže tužioca da tuženom nadoknadi troškove postupka. Prema mišljenju Ustavnog suda FBiH broj: U-4/20 obaveza utvrđena konačnim, pravomoćnim i izvršnim rješenjem može se izvršiti, odnosno izvršiti prinudna uplata javnih prihoda ako su obaveze uplate nastale prije nego što je presudom ovog suda koja je objavljena u službenom glasilu utvrđena neustavnost propisa koji je bio temelj za donošenje pomenutog rješenja. Istakao je da je u presudi Vrhovnog suda FBiH broj: 25 0 Ps 054093 22 Rev od 21.3.2023. godine zauzet stav da odredbu člana 60. Poslovnika Ustavnog suda FBiH valja promatrati u svjetlu člana 40. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom FBiH, pa je očito da se ista odnosi samo na pojedinačne konačne ili pravosnažne akte koji bi bili doneseni nakon objave odluke Ustavnog suda FBiH, a u odluci Ustavnog suda broj: U-5/20 od 21.4.2021. godine objavljenoj u Službenim novinama FBiH broj: 54/21 dana 09.07.2021. godine nije navedeno da ista ima retroaktivno dejstvo pa shodno tome od momenta objavljivanja. Ponovo je predložio da sudu odbije tužbeni zahtjev, te da obaveže tužioca da nadoknadi troškove postupka.

U podnesku koji je dostavljen sudu 23.10.2023. godine punomoćnik tužioca je dostavio izjašnjenje na odgovor na tužbu, u kojem je naveo da se presuda Vrhovnog suda FBiH odnosi na izmjenu pojedinačnih konačnih i pravosnažnih akata koji su doneseni puno prije presude Ustavnog suda FBiH kojim je propis na osnovu kojeg su akti doneseni proglašeni neustavnim, a nikako nakon donošenja presude od strane Ustavnog suda FBiH kako to tuženi pogrešno navodi.

Tokom postupka parnične stranke su ostale kod navoda iz tužbe i odgovora na tužbu. U završnom izlaganju datom na glavnoj raspravi punomoćnik tužioca predložio je da sud usvoji tužbeni zahtjev, dok je zastupnica po zakonu tuženog predložila da sud donese odluku kojom će tužbu odbaciti, jer predmet spora ne spada u sudsku nadležnost, ili da odbije tužbeni zahtjev.

U dokaznom postupku izvedeni su dokazi čitanjem i uvidom u dokaze tužioca Odluku Općinskog vijeća Kakanj broj: Sl. novine FBiH broj: 11/16, 3/17 i 3/20, Obavijest o podnošenju izmijenjene Porezne prijave od 17.03.2017. godine, uplatnice od 17.06.2019. godine u iznosu od 19.5002,00 KM i 5.164,25 KM i od 15.07.2019. godine u iznosu od 304,20 KM i 2 x od 17.06.2019. godine, presudu Ustavnog suda FBiH broj: U-5/20 od 21.04.2021. godine, zahtjev tužioca od 16.07.2021. godine, presudu Ustavnog suda FBiH broj: U-20/22 od 27.06.2022. godine, presudu Vrhovnog suda FBiH, br. 25 0 Ps 054093 22 Rev od 21.03.2023. godine, presudu Kantonalnog suda u Odžaku br. 25 0 Ps 054093 22 Pž od 06.09.2022. godine, te dokaze tuženog akt Poreske ispostave broj: 13-4/5-12-14-909-1/23 ŠDŽ od 21.09.2023. godine, nalog za plaćanje poreskih obaveza broj: 13-4-15-15-1297-4/17 DŽŠ od 09.05.2019. godine, izmijenjenu prijavu Općinske takse za istaknutu firmu za 2017. godinu broj: 13-4/5-15-2-1297-3/17 JĐ od 26.04.2017. godine, Rješenje Federalnog Ministarstva finansija 03-15-784/17 I.S. od 18.04.2019. godine, Odluku o dopustivosti i meritumu Ustavnog suda BiH broj: AP 3530/14 od 19.04.2017. godine, Rješenje Općinskog suda u Zenici broj: 34 0 Ps 202830 21 Ps od 23.08.2022. godine, Rješenje Kantonalnog suda u Zenici broj: 43 0 Ps 202830 22 Gž od 06.10.2022.

godine i tužbu broj: 43 0 Ps 202830 21 Ps, mišljenje Ustavnog suda FBiH broj: U-4/20 i presudu Ustavnog suda FBiH broj: U-5/20 od 21.04.2021. godine.

Među parničnim strankama je nesporno da je tužilac izvršio uplate tuženom iznosa koji se tužbom potražuje, a na osnovu Izmijenjene prijave općinske takse na istaknutu firmu za 2017. godinu i naloga za plaćanje porezne obaveze od 9.5.2019. godine. Sporno je da li je osnovan tužbeni zahtjev, s obzirom na navode tuženog koji se odnose na nadležnost suda, prema kojima tuženi smatra da se ne radi o sudskoj nadležnosti, i da odluka Ustavnog suda na koju se tužilac poziva ima dejstvo od momenta objavljivanja, odnosno da nema retroaktivno dejstvo.

Nakon ocjene svih dokaza pojedinačno i u međusobnoj povezanosti, imajući u vidu nesporne činjenice, sud je primjenom odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku<sup>1</sup> donio odluku kao u izreci iz sljedećih razloga.

Tuženi je u tokom postupka istakao da se ne radi o sudskom sporu.

Po ocjeni suda, prigovor apsolutne nenadležnosti ovog suda je neosnovan, jer se radi o sporu koji spada u sudsku nadležnost. Naime, u konkretnom slučaju postoji spor između parničnih stranaka da li će tuženi zadržati iznos plaćen od strane tužioca na ime komunalne takse za istaknutu firmu ili ne, o kojem treba odlučiti primjenom odredaba Zakona o obligacionim odnosima<sup>2</sup> te imajući u vidu i odredbu člana 60. Poslovnika Ustavnog suda FBiH<sup>3</sup>.

Iz provedenih dokaza proizilazi da se radi o konačnom pojedinačnom aktu na osnovu kojeg je tužilac isplatio tuženom iznos koji sada tužbom potražuje, a po zahtjevu tužioca za izmjenu navedenog konačnog pojedinačnog akta nije postupljeno i shodno odluci Ustavnog suda, kako Odluka o općinskim taksama na istaknutu firmu Općine Kakanj nije usaglašena sa odlukom Ustavnog suda, prestala je da važi., te, shodno navedenom, radi se o nadležnosti redovnih sudova.

Tužilac tužbom potražuje od tuženog iznos od 24.968,45 KM, a kao pravni osnov navodi institut sticanja bez osnova, odnosno neosnovanog bogaćenja. Prema navodima tužioca, tužilac je na osnovu prijave nadležnog organa, podnesene u njegovo ime, izvršio plaćanje općinske komunalne takse na istaknutu firmu za 2017. godinu, nakon čega je Ustavni sud FBiH donio presudu broj U-5/20, koja je objavljena u Službenim novinama FBiH broj 54/21 od 9.7.2021. godine, u kojoj je utvrdio da odredba člana 4. tačka 4., 5. 6. i 7. Odluke o općinskim taksama na istaknutu firmu Općine Kakanj<sup>4</sup> nije u skladu sa Ustavom FBiH, a po zahtjevu tužioca za izmjenu konačnog pojedinačnog akta od 16.7.2021. godine tuženi nije izvršio izmjenu, pa kako nadležno tijelo nije ponovilo postupak u roku od 90 dana od dana podnošenja zahtjeva pojedinačni akt koji je povrijeđeno pravo tužiocu prestaje da važi te je otpao pravni osnov za naplatu iznosa koji se tužbom potražuje.

Tuženi je osporio osnovanost tužbenog zahtjeva ističući da odluka Ustavnog suda djeluje od momenta objavljivanja u službenim novinama, odnosno ex nunc i da nije navedeno retroaktivno dejstvo.

Iz Obavijest o podnošenju izmijenjene Porezne prijave od 17.03.2017. godine proizilazi da je Porezna uprava FBiH, Kantonalni porezni ured Zenica, Porezna ispostava Kakanj, obavijestila tužioca da će u ime tužioca podnijeti prijavu općinske takse na istaknutu firmu za 2017. godinu, u iznosu od 19.500,00 KM.

Iz Izmijenjene prijave Općinske takse za istaknutu firmu za 2017. godinu broj: 13-4/5-15-2-1297-3/17 JĐ od 26.04.2017. godine proizilazi da je Porezna uprava FBiH, Kantonalni porezni ured Zenica,

---

<sup>1</sup> „Sl. novine F BiH“, broj 53/03, 73/05 i 19/06

<sup>2</sup> „Službeni list RBiH“, broj 2/92, 13/93 i 13/94 i „Službene novine Federacije BiH“, broj 29/03 i 42/11

<sup>3</sup> „Sl. novine F BiH“, broj 40/10

<sup>4</sup> „Sl. novine Općine Kakanj“, broj 11/16, 3/17 i 3/20

Porezna ispostava Kakanj, u ime tužioca podnijela prijavu općinske takse na istaknutu firmu za 2017. godinu, u iznosu od 19.500,00 KM.

Iz naloga za plaćanje poreskih obaveza broj: 13-4-15-15-1297-4/17 DŽŠ od 09.05.2019. godine proizilazi da je od strane Porezne uprave FBiH, Kantonalni porezni ured Zenica, Porezna ispostava Kakanj, naloženo tužiocu da uplati porezne obaveze navedene u tabeli u ukupnom iznosu od 24.664,25 KM, a koje se odnose na zaduženje i kamate.

Iz Rješenja Federalnog Ministarstva finansija 03-15-784/17 I.S. od 18.04.2019. godine proizilazi da je tužilac izjavio žalbu protiv Izmijenjene prijave Općinske takse za istaknutu firmu za 2017. godinu broj: 13-4/5-15-2-1297-3/17 JĐ od 26.04.2017. godine koja je odbijena te je rješenje konačno.

Iz dvije uplatnice od 17.06.2019. godine u iznosu od 19.5002,00 KM i 5.164,25 KM i uplatnice od 15.07.2019. godine u iznosu od 304,20 KM proizilazi da je tužilac izvršio uplatu u budžet tuženog sa navedenom svrhom uplate po rješenju 13-6-01-25-444/19VČ-2 Komunalna taksa Kakanj 2017. godina.

Odlukom o općinskim taksama na istaknutu firmu, koja je objavljena u Službenim novinama Općine Kakanj” broj: 11/16 od 6.12.2016. godine utvrđena je obaveza podnošenja prijave i plaćanja općinske takse na istaknutu firmu, kriterij za utvrđivanje visine takse, način prijave i naplate takse, oslobođenje od plaćanja, umanjeње i povrat takse, nadzor nad obračunavanjem i plaćanjem taksi, te tarifa taksi na području općine Kakanj. Članom 4. ove Odluke o određeni su kriteriji za utvrđivanje visine takse, od kojih je pod tačkom 4. ovog člana niskoakumulativna ili akumulativna djelatnost koju obavlja određeno pravno ili fizičko lice, tačkom 5. veličina/kvadratura objekta – za trgovine, tačkom 6. vrsta objekta – za ugostiteljsku djelatnost i tačkom 7. drugi kriteriji (broj zaposlenih, ostvareni promet, profit i dr.).

Presudom Ustavnog suda FBiH broj: U-5/20 od 21.04.2021. godine, koja je objavljena u Službenim novinama broj 54 od 9.7.2021. godine, utvrđeno je da odredbe člana 4. tačka 4., 5., 6., i 7. Odluke o općinskim taksama na istaknutu firmu Općine Kakanj nisu u saglasnosti sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine.

Presudom Ustavnog suda FBiH broj: U-20/22 od 27.06.2022. godine, koja je objavljena u Službenim novinama FBiH br. 54 od 8.7.2020. godine, odlučeno je o postavljenom ustavnom pitanju Vrhovnog suda FBiH o pravnom dejstvu odluka Ustavnog suda FBiH tako da u odnosu na postupke koji su u toku pred redovnim sudovima u bilo kojoj fazi sudskog postupka, od dana objave, imaju primijeniti na način da se takav propis, zakon ili pojedina odredba ne primjenjuje u redovnim postupcima, odnosno odluka Ustavnog suda FBiH ima retroaktivno dejstvo na sudske postupke koji su u toku. U presudi je navedeno da se u postupcima pred redovnim sudovima, koji nisu okončani, bez obzira u kojoj su fazi, ima primijeniti objavljena odluka ovog suda i da za navedeno nije nužno da se stranka u redovnom sudskom postupku poziva na odluku ovog suda, jer samim momentom njene objave u službenim glasilima nastupa neoboriva pravna pretpostavka da je ista poznata i obavezujuća za redovne sudove. Prema tome, odluka Ustavnog suda FBiH ima retroaktivno dejstvo na sudske postupke koji su u toku.

Odredbom člana 40. stav 1. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine<sup>5</sup> propisano je da usvojeni ili predloženi zakon ili drugi propis organa federalne, kantonalne ili općinske vlasti za koji Ustavni sud utvrdi da nije u skladu sa Ustavom neće se primjenjivati od dana objavljivanja presude Ustavnog suda u „Službenim novinama Federacije BiH“, odnosno predloženi zakon ili drugi propis neće stupiti na snagu.

Odredbom člana 60. stav 1. Poslovnika Ustavnog suda FBiH propisano je da svako kome je povrijeđeno pravo konačnim ili pravomoćnim pojedinačnim aktom donesenim na osnovu odredbi koje su prestale da važe na osnovu odluke Suda, ima pravo tražiti od nadležnog tijela izmjenu tog pojedinačnog akta, a nadležno tijelo je dužno da ponovi postupak i uskladi akt sa odlukom suda u roku od 90 dana od dana prijema zahtjeva, dok je stavom 2. istog Poslovnika propisano da ukoliko nadležni organ ne ponovi

<sup>5</sup> „Sl. novine F BiH“, broj: 6/95 i 37/03

postupak i ne usaglasi akt sa odlukom Suda u roku iz stava 1. ovog člana, akt kojim je povrijeđeno pravo nekom licu prestaje da važi, a stavom 3. propisano je da prijedlog za izmjenu konačnog ili pravomoćnog pojedinačnog akta iz stava 1. ovog člana, može se podnijeti u roku od dvije godine od dana objavljivanja odluke u „Službenim novinama Federacije BiH”, službenim novinama kantona odnosno općine.

Iz činjeničnih navoda tužbe i izvedenih dokaza proizilazi da je u ime tužioca nadležna Porezna uprava podnijela prijavu za plaćanje komunalne takse na istaknutu firmu, po osnovu koje prijave je tužilac uplatio tuženom iznos od 24.968,45 KM, da je Ustavni sud donio odluku kojom je utvrdio da odredbe Odluke o općinskim taksama na istaknutu firmu Općine Kakanj koje se odnose na kriterije za utvrđivanje visine takse nisu u skladu sa Ustavom FBiH, da je tužilac u skladu sa Poslovnikom Ustavnog suda FBiH blagovremeno podnio zahtjev za izmjenu konačnog pojedinačnog akta, na osnovu kojeg zahtjeva je nadležno tijelo imalo obavezu da ponovi postupak i uskladi akt sa odlukom Ustavnog suda u roku od 90 dana od dana prijema zahtjeva, po kojem zahtjevu nije postupljeno, što znači da je akt kojim je povrijeđeno pravo tužioca prestao da važi. Kako je navedeni akt - Odluka o općinskim taksama na istaknutu firmu Općine Kakanj prestao da važi otpao je i pravni osnov po osnovu kojeg je tuženom izvršena uplata iznosa koji se tužbom potražuje.

U Mišljenju Ustavnog suda FBiH broj: U-4/20 navedeno je da osim općeg dejstva odluka Suda od dana objavljivanja presude u službenim novinama kada su u pitanju zahtjevi podneseni od strane redovnih sudova dejstvo presude ovog suda je retroaktivno iz razloga što redovni sudovi moraju okončati konkretan predmet za koji se i postavilo ustavno pitanje te da obaveza utvrđena pravomoćnim, konačnim i izvršnim rješenjem može se izvršiti ako su obaveze uplate nastale prije nego što je presudom ovog suda koja je objavljena u službenom glasilu utvrđena neustavnost propisa koji je bio temelj za donošenje spomenutog rješenja, a koje mišljenje je sud cijenio u vezi sa ostalim dokazima i odlukama Ustavnog suda FBiH koje su izvedene u ovom postupku, posebno imajući uvidu da se radi o mišljenju.

Što se tiče navoda tuženog da je u presudi Vrhovnog suda zauzet stav da odredbu 60. Poslovnika Ustavnog suda valja promatrati u svjetlu citirane odredbe člana 40. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom FBiH, pa je očito da se ista odnosi samo na pojedinačne konačne ili pravomoćne akte koji bi bili doneseni nakon objave odluke Ustavnog suda FBiH, odnosno u trenutku kada se ne može primijeniti odredba osporenog općeg propisa, ovaj sud ističe da se ovi navodi iz odluke Vrhovnog suda FBiH odnose na navode koje je prvostepeni sud naveo u obrazloženju svoje odluke, a koje je revizionni sud prilikom donošenja svoje odluke istakao i naveo na stranici 7. presude, dok se dalje obrazloženje na sljedećim stranicama odnosi na navode drugostepene odluke, a tek nakon toga od strane 11. revizionni sud daje obrazloženje za svoju odluku, što znači da je zaključak tuženog da je Vrhovni sud FBiH zauzeo zaključak kako je prethodno navedeno neosnovan.

Na osnovu izloženog, neosnovani su navodi tuženog izneseni tokom postupka, posebno navodi koji se odnose na djelovanje presude Ustavnog suda FBiH, jer je u presudi Ustavnog suda FBiH broj U-22/20 od 27.6.2022. godine sadržano da odluka Ustavnog suda FBiH ima retroaktivno dejstvo na sudske postupke koji su u toku, kako je prethodno navedeno, te kako je u obrazloženju ove odluke prilikom ocjene dokaza obrazloženo.

Slijedom navedenog, kako je akt - Odluka o općinskim taksama na istaknutu firmu Općine Kakanj, kojom je povrijeđeno pravo tužioca, u skladu sa članom 60. stav 2. Poslovnika Ustavnog suda FBiH, prestao da važi, otpao je pravni osnov za naplatu iznosa kojeg tužilac tužbom potražuje, a kojeg je tuženi temeljem odredbe člana 210. Zakona o obligacionim odnosima dužan vratiti.

Naime, odredbom člana 210. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima regulisano je da kad dio imovine jedne osobe na bilo koji način, pređe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnova po pravnom osnovu, ili zakonu, sticalac je dužan vratiti tu imovinu. U stavu 4. istog člana je regulisano da obaveza vraćanja, odnosno naknade vrijednosti nastaje i kad se nešto primi s obzirom na osnov koji se nije ostvario ili koji je kasnije otpao.

U smislu ove zakonske odredbe pod sticanjem bez osnova podrazumijeva se sticanje prava ili koristi koji su ušli u imovinu sticaoca, a do tog sticanja je došlo bez pravnog osnova. Time nastaje obligacionopravni odnos u kojem je sticalac dužnik, a osoba čiji je dio imovine prešao u imovinu sticaoca jeste povjerilac. Naime, kada je neki dio imovine jednog lica prešao na bilo koji način u imovinu nekog drugog lica, za koji prelaz ne postoji osnov u nekom pravnom poslu ili zakonu, sticalac je dužan da stečeno vrati ili kada to nije moguće da nadoknadi vrijednost postignutih koristi.

Na osnovu prethodno navedenog, došlo je do povećanja imovine tuženog, za koje ne postoji pravni osnov, odnosno osnov je otpao, tako da je sud usvojio tužbeni zahtjev u cjelosti.

Odluke koje je tužilac predložio da se izvedu u ovom postupku i to presudu Vrhovnog suda FBiH, br. 25 0 Ps 054093 22 Rev od 21.03.2023. godine, presudu Kantonalnog suda u Odžaku br. 25 0 Ps 054093 22 Pž od 06.09.2022. godine, kao i tuženi odluke i to Rješenje Općinskog suda u Zenici broj: 34 0 Ps 202830 21 Ps od 23.08.2022. godine, Rješenje Kantonalnog suda u Zenici broj: 43 0 Ps 202830 22 Gž od 06.10.2022. godine i tužbu broj: 43 0 Ps 202830 21 Ps nisu mogle dovesti do drugačije odluke ovog suda, posebni imajući u vidu da sudska praksa u našem pravu nije izvor prava te da ista služi radi usaglašavanja sudske prakse, a koje dokazuje je sud prilikom donošenja ove presude cijenio i kako je navedeno nisu mogle dovesti do drugačije odluke suda.

Odredbom člana 214. Zakona o obligacionim odnosima propisano je da kada se vraća ono što je stečeno bez osnova, moraju se vratiti plodovi i platiti zatezna kamata, i to, ako je sticalac nesavjestan, od dana sticanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva.

Zahtjev tužioca da mu tuženi ispati zakonsku zateznu kamatu je osnovan, primjenom navedene odredbe, jer pored toga što se vraća ono što je stečeno bez osnova moraju se platiti i zatezne kamate, koje je sud dosudio od dana podnošenja zahtjeva, a koji datum je utvrđen iz dokaza zahtjev tužioca od 16.07.2021. godine.

Imajući u vidu sve navedeno, sud je donio odluku kao u izreci presude.

Odluku o troškovima parničnog postupka sud je donio primjenom odredbi člana 386. st. 1., 387. i 396. Zakona o parničnom postupku.

Punomoćnik tužioca podnio je zahtjev za naknadu troškova postupka koji se odnose na sastav tužbe 720,00 KM, zastupanje na pripremnom ročištu 720,00 KM, zastupanje na glavnoj raspravi 720,00 KM, nastavku glavne rasprave 9.10.2024. godine 360,00 KM, odsustvo iz kancelarije (12 sati) 720,00 KM, prevoz (450 kilometara x 0,95) 427,50 KM, PDV 17% 623,47 KM, sudske takse na tužbu 300,00 KM i sudske takse na presudu 300,00 KM, što ukupno iznosi 4.290,97 KM.

Troškovi zastupanja odmjereni su u skladu sa Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad advokata<sup>6</sup>, Zakonom o advokaturi Federacije Bosne i Hercegovine<sup>7</sup> i Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o advokaturi Federacije Bosne i Hercegovine. Takse na tužbu i presudu su određene u skladu sa Zakonom o sudskim taksama<sup>8</sup>.

Troškovi parničnog postupa su dosuđeni u skladu sa zahtjevom. Prema tome, za sastav tužbe dosuđen je iznos od 720,00 KM, za zastupanje na pripremnom ročištu 18.4.2024. godine iznos od 720,00 KM, za zastupanje na glavnoj raspravi 6.9.2024. godine iznos od 720,00 KM i za zastupanje na nastavku glavne rasprave 9.10.2024. godine iznos od 360,00 KM. Na ove iznose dosuđen je PDV u iznosu od 428,40 KM.

---

<sup>6</sup> „Sl. novine F BiH“, br. 22/04

<sup>7</sup> „Sl. novine F BiH“, br. 40/02

<sup>8</sup> „Sl. novine Zeničko-dobojskog kantona“, br. 12/09

Što se tiče troškova koji su potraživani kao odsustvo iz kancelarije (12 sati) 720,00 KM i prevoz (450 kilometara x 0,95) 427,50 KM, sud smatra da je ovaj zahtjev neosnovan. Sud je cijenio da li su ovi troškovi bili potrebni radi vođenja parnice te utvrdio da nisu. Naime, navedeni troškovi su nastali uslijed činjenice da je tužilac kao punomoćnik angažovao advokata čije sjedište nije na području ovog suda. U konkretnom slučaju, a imajući u vidu vrstu i složenost spora, visinu vrijednosti spora, angažovanje advokata čije je sjedište izvan područja suda ne može se smatrati neophodnim za vođenje ove parnice, pa se tako ni troškovi nastali uslijed toga ne mogu smatrati troškovima potrebnim radi vođenja parnice, zbog čega tužiocu ne pripadaju troškovi odsustvo iz kancelarije (12 sati) 720,00 KM i prevoz (450 kilometara x 0,95) 427,50 KM sa PDV-om od 195,07 KM (stav izražen u odluci br. 43 0 Mals 142233 18 Pž od 20.02.2018. godine i Odluci Ustavnog suda BiH broj AP-1398/14 od 11.01.2017. godine, a što je i u skladu sa Panelom za ujednačavanje sudske prakse iz građanske oblasti, na kojem su sudjelovali predstavnici Suda Bosne i Hercegovine, Vrhovnog suda Federacije BiH, Vrhovnog suda Republike Srpske i Apelacijskog suda Distrikta Brčko BiH, održanom 30.01.2014. godine, a isti stav je izražen i u odluci Kantonalnog suda u Zenici br. 43 0 Mals 142233 18 Pž od 20.02.2018. godine).

Prema tome, troškovi tužiocu su dosuđeni u iznosu od 3.548,40 KM, dok je za iznos od 1.342,57 KM odbijen sa zahtjevom.

Tuženi je odbijen sa zahtjevom da mu tužilac nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 4.053,00 KM jer je tužilac uspio u parnici.

**PRAVNA POUKA:**

Protiv ove presude dozvoljena je žalba  
u roku od 30 dana od dana dostavljanja  
Kantonalnom sudu u Zenici putem ovog  
suda u tri istovjetna primjerka.

Sudija:

Samra Spahić-Drino